

Oude Kerk, 22 mei 2022

Vijfde zondag na Pasen

ds. Johan Meijer

gelezen: Joël 2:21-27 en Johannes 14: 23-29

titel: héél de schepping

overdenking

*gemeente van onze Opgestane Heer Jezus Christus,
lieve mensen van God,*

De man Gods ging vaak de natuur in om te bidden en te mediteren. En op een keer toen hij langs een moeras kwam, was er een spraakzame kikker aan het kwaken in het troebele water. Om te voorkomen dat die zijn contemplatie zou verstoren, beval hij om een Serafische te zijn, aangezien alle kikkers van Serafia stom zijn. Maar toen hij een stukje doorgelopen was, schoten hem de woorden te binnen van Daniël: Zeemonsters en al wat in het water zwemt, prijs de Heer, dieren in het wild en al het vee: prijs de Heer! En omdat hij band was dat het zingen van de kikkers misschien aangenamer was dan zijn eigen bidden, richtte hij zijn bevel weer tot hen, dat zij God zouden prijzen op hun eigen manier. En spoedig waren de licht en de velden vervuld van hun luid gekwaak

Met dit kostelijke verhaaltje begint de theologe Trees van Montfoort haar boek Groene Theologie. Het is een veelzeggend begin, waarin veel van de inhoud van het best wel ingewikkelde boek, zo bleek treffend wordt samengevat. Wij mensen zijn niet de enige schepselen die zich kunnen verhouden tot de Schepper, ook al denken wij daar het alleenrecht op te hebben. Wij staan samen met alle andere schepselen, dieren, bomen, gewassen, planeten voor het Aangezicht van de Schepper als gelijkwaardigen!

Het is in de Bijbel niet vreemd dat bergen het uitjubelen, dat rivieren in de handen klappen, dat heel de schepping de Schepper kan loven, alle op eigen wijze en met eigen stem of vorm.

Heel de schepping, prijs de Heer!
Al zijn werken, geef Hem eer!
En, gij engelen in koor,
zing uw gloria Hem voor.

Zegen Hem, gij zon en maan,
sterren in uw vaste baan,
laat uw licht in volle schijn
voor de Heer een loflied zijn.

Alle wind en alle weer,
alles wat er gaat tekeer,
angstaanjagend in uw kracht,
wees de weerklank van Gods macht.

Licht en donker, dag en nacht,
streng winter, zomer zacht.
Ieder op zijn eigen tijd,
zing een lied de Heer gewijd!

Berg en heuvel, rots en dal,
klaterende waterval,
geef luidkeels de echo weer
van de jubel tot zijn eer.

Alles wat op aarde groeit
wat ontkiemt en wat er bloeit,
wees een kleurig lofgedicht,
voor zijn vriend'lijk aangezicht.

Vogels, vissen, wild en vee,
dieren hoog en laag doe mee,
ieder met een eigen stem,
in het feestconcert voor Hem.

En gij mensen, allen saam,
zegen nu de grote Naam
voeg u in het grote koor
van zijn volk de eeuwen door.

Want in 't dodelijke uur,
gaat Hij voor ons door het vuur
en Hij zal ons op doen staan
om Hem achterna te gaan.

Al wat leeft, wees welgemoed,

loof de Heer, want Hij is goed.
Zegen Hem dan, hier en nu,
want zijn goedheid zegent u.

Zo heeft Willem van der Zee het lied van 'de drie mannen in het vuur', Sadrach, Mesach en Abednego, berijmd. Heel de schepping mag meedoen in het loflied voor de Heer en daarbij mag de mens op verhoogde toon een toontje lager zingen.

Als collega's, predikanten en kerkelijke werkers in deze regio maakten wij een bijzonder mooie wandeling, kort geleden. Goor en Markelo, de Hemmelreise. Komende donderdag op Hemelvaartsdag wordt deze pelgrimstocht officieel geopend. De initiatiefnemer, collega Wim de Jong uit Goor, vertelde over Fransiscus van Assisi, die in zijn leven een grote respectvolle visie had op de schepping. Hij praatte met dieren, ontwikkelde de ons bekende Kerststal en schreef het grandioze Zonnelied, waarin heel de schepping meedoet in het loflied voor de Schepper. Wij wandelden een tijd in stilte en hoorden de vogels zingen, het ruisen van bladeren van bomen en waren onder de indruk. Dat kan gebeuren als wij mensen ons snatertje eens houden en de bescheidenheid aanleren dat wij niet de enige schepselen zijn en naar het Scheppingsgebod niet de aarde beheersen moeten, maar dienen.

Vanuit deze ervaringen, viel mij bij het voorbereiden van deze dienst op dat in Joël eerst de akkers worden aangesproken en dan de dieren. Geruststellend, dat zij niet hoeven te vrezen en dat er voor hen ook toekomst zal zijn. Eens niet de mens als eerste, die wordt aangesproken, maar medeschepselen voorop. Zo leren wij bescheidenheid en delen wij de Vrede van Christus, die hij achterliet bij zijn leerlingen om er van uit te delen als Hij niet meer op aarde zou zijn, vrede die alle verstand te boven gaat en vrede die geldt voor heel de schepping, voor vissen en bomen, voor landdieren en vogels, voor groenende akkers die dorsten naar water, voor alles en allen door God geschapen.

Amen

